

Stečajna masa iza OSVIT
građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju Ivanec
Vladimira Nazora 77, OIB 69664597077

Nadležni trgovački sud: Zagreb
Poslovni broj spisa: St-26/2005
Stečajni dužnik: Stečajna masa iza OSVIT građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju Ivanec, V. Nazora 77, OIB: 69664597077

Temeljem zaključka Suda br. 20. St-26/2005-26, od 4.9.2023., stečajni upravitelj dostavlja

Izvješće o stanju stečajne mase
11.9.2023. (o-19)

I. Stanje stečajne mase nakon završnog ročišta, odnosno zaključenja stečajnog postupka
Stečajni upravitelj je 2.9.2023. primio rješenje Visokog trgovačkog suda u Zagrebu br. 40 Pž-1752/2023-1 od 3.5.2023. (dalje: Rješenje VTS, *Prilog 1*).

Prema t.I. Rješenja VTS je ukinuta presuda TS Zagreb br. P-277/2022-15 (ranije P-4134/2005, dalje: Predmet) od 8.3.2023. i predmet je vraćen na ponovno suđenje, a t.II. je određeno da će o troškovima žalbenog postupka odlučiti prvostupanjski sud svojom konačnom odlukom.

Stečajni upravitelj će u ponovljenom postupku poduzimati radnje s ciljem što povoljnijeg ishoda za stečajnog dužnika.

Nekretnine zbog kojih je nastao Predmet su jedina moguća imovina u ovom postupku.

II. Postupanje sa stečajnom masom

Stečajni dužnik u ovom trenutku nema imovine koju bi se moglo unovčiti radi namirenja stečajnih vjerovnika i podmirenja troškova stečajnog postupka.

III. Prijedlog naknadne diobe prema završnom popisu ako se preostala stečajna masa dijeli stečajnim vjerovnicima

Stečajni upravitelj je u izvješću od 4.4.2023. ukazao na mogući ishod Predmeta suprotan onom iz prvostupanjskog rješenja, što se u konačnici i dogodilo, tako da će stečajni dužnik biti u prilici uključiti nekretnine zbog kojih je nastao Predmet u stečajnu masu u ovom postupku, kroz ponovno suđenje kako je to određeno t.I Rješenja VTSa.

Stečajna masa iza OSVIT građevinsko-
zanatska zadruga – u stečaju Ivanec
Dražen Vidman, stečajni upravitelj

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 40 PŽ-1752/2023-1

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Baran, sutkinje izvjestiteljice i Branke Šabarić Zovko, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja, Stečajna masa iza OSVIT građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju, Ivanec, Vladimira Nazora 77, kojeg zastupa stečajni upravitelj Dražen Vidman iz Ivanca, Vladimira Nazora 77, protiv tuženika STJEPANA KRŠEKA, Sesvete, Slavka Stolnika 2, OIB 56470765304, (ranije vlasnik Građevinskog obrta za visoko-nisko gradnju i završne građevinske radove), kojeg zastupa punomoćnik Đuro Zoroe, odvjetnik iz Sesveta, I.G. Kovačića 4/1, radi pobijanja pravnih radnji, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-277/2022-15 od 8. ožujka 2023., u sjednici vijeća održanoj 3. svibnja 2023.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-277/2022-15 od 8. ožujka 2023. i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O naknadi troškova žalbenog postupka odlučit će prvostupanjski sud svojom konačnom odlukom.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-277/2022-15 od 8. ožujka 2023. pod točkom I. izreke utvrđeno je kako je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Sporazum od 5. ožujka 2003. sklopljen između tuženika Stjepana Kršeka, Sesvete, Slavka Stolnika 2, MBG 2409947391804, vlasnika Građevinskog obrta za visoko-nisko gradnju, završne građevinske radove i „OSVIT“ građevinsko-zanatska zadruga, Zagreb, Trnjanska 62, temeljem kojega je tuženik u z.k.ul.br. 25107, z.k.č.br. 8304/8 i 8304/9 k.o. Grad Zagreb predbilježio pravo vlasništva na rekreativnim znanstvenim zadruga „Osvit“ u korist Stjepana Kršeka, Sesvete, Slavka Stolnika 2. Točkom II. izreke je odlučeno da je tuženik dužan vratiti u stečajnu masu rekreativne u Zagrebu, upisanu u z.k.ul.br. 25107, k.o. Grad Zagreb i to ½ kat. čest. br. 8304/8 u naravi voćnjak površine 185 čhv ili 664 m² i ½ kat. čest. br. 8304/9 u naravi voćnjak površine 182 čhv ili 655 m² koje je stekao temeljem Sporazuma od 5. ožujka. Pod točkom III. izreke naloženo je Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda

u Zagrebu brisanje upisa promjene prava vlasništva u korist Stjepana Krška, brisanje upisa predbilježbe prava vlasništava broj Z-5397/2003 u z.k.ul.br. 25107 k.o. Grad Zagreb, k.č.br. 8304/8 i 8304/9 te povrat u prethodno zemljišnoknjižno stanje – stanje prije upisa predbilježbe broj Z-5397/03 zaprimljene 6. ožujka 2003. Točkom IV. izreke naloženo je tuženiku da spornu nekretninu preda u posjed tužitelju. Točkom V. izreke naloženo je tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 10.379,45 EUR / 78.204,00 kn u roku petnaest dana dok je točkom VI. izreke u ostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška odbija kao neosnovan.

2. Presudu je sud donio primjenom čl. 131. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04 i 82/06; dalje: SZ), čl. 141. st. 1. SZ-a, čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22.; dalje: ZPP), čl. 219. ZPP-a i čl. 221.a ZPP-a. O troškovima parničnog postupka odluku je donio primjenom čl. 154. st. 1. ZPP-a, čl. 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22, dalje: Tarifa).

3. Protiv presude tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Bitna povreda odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a počinjena je iz razloga što je obrazloženje pobijane presude proturječno i nerazumljivo i ne odgovara sadržaju isprava. Počinjena je i bitna povreda iz čl. 354. st. 1. ZPP-a jer je sud nepravilno primijenio odredbu čl. 164. st. 3. ZPP-a pošto je tužitelju dosuđen trošak postupka iako trošak nije tražio do zaključenja glavne rasprave od 28. siječnja 2023. niti je u spis predao troškovnik. Činjenicu da stečajni upravitelj knjigovodstvenom vještaku nije dao na raspolaganje dokumentaciju koja ide u prilog tuženiku sud prihvaća i ustvrđuje kako nema dokaza da je cesija po ugovoru od 16. prosinca 2003. provedena te zaključuje kako rukom pisana isprava Marije Štefanović ne predstavlja valjani dokaz, ali pri tome ne dopušta da se sadržaj te isprave i realizacija cesije provjeri saslušanjem osoba koje mogu pojasniti sve okolnosti i činjenica oko realizacije cesije (tuženika osobno, Marije Štefanović, zaposlenice u računovodstvu prednika tužitelja, te Stjepana Kuzmić, vlasnika tvrtke STINK – cesusa). Sud se oglušio na inzistiranje tuženika na dokaznom prijedlogu s ročišta od 12. srpnja 2011. da pribavi zapisnik o primopredaji dokumentacije prednika tužitelja prilikom otvaranja stečajnog postupka, kako bi se provjerilo ponašanje stečajnog upravitelja prilikom pokušaja knjigovodstvenog vještačenja, odnosno njegova nesuradnja s vještakom, vezano upravo za spominjanu cesiju. Iz obrazloženja presude nije jasno zbog čega sud tvrdi kako nema dokaza da je cesija provedena kad tužitelj provođenje cesiju nije osporavao. Sud bez obrazloženja prihvaća procjenu vještaka kojeg je angažirao tužitelj a ne prihvaća procjenu vještaka kojeg je angažirao tuženik. Prihvaćajući tužbeni zahtjev sud je pogrešno primijenio materijalno pravo na štetu tuženika. Predlaže da drugostupanjski sud uvaži žalbu, preinači pobijanu presudu i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, te tužitelja obveže na naknadu parničnog troška ili da ukine presudu i predmet vrati

prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred drugim sucem. Traži i trošak žalbe u iznosu od 2.293,80 EUR.

4. U odgovoru na žalbu tužitelj osporava žalbene navode te ističe kako je od sklapanja Sporazuma prošlo više od 20 godina, a tuženik u žalbi nije pružio elemente koji bi promijenili okolnost da prednik tužitelja u trenutku sklapanja Sporazuma nije mogao izvršavati svoje obaveze i da su obje stranke potpisnice bile svjesne te činjenice. Predlaže da drugostupanjski sud presudu potvrdi.

5. Žalba je osnovana.

6. Ispitavši presudu u pobijanom dijelu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a u granicama žalbenih razloga i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pogrešnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pri donošenju presude počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 8. i 11. ZPP-a, i da je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo.

7. Prvostupanjski sud je u postupku donošenja pobijane presude počinio čitav niz bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a tuženik žalbom pravilno ukazuje, a koje će biti opisane u nastavku obrazloženja. Pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih ju nije moguće ispitati, jer ne sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama, a oni koji su navedeni, nisu jasni. Zadatak je suda da presudu obrazloži u skladu s čl. 338. st. 2. ZPP-a (u obrazloženju presude obavijesti o subjektivnim i objektivnim elementima spora, te da izloži razloge zbog kojih je donio odluku sadržanu u izreci presude).

8. Uz navedeno, tijekom prvostupanjskog postupka nisu pravilno ni potpuno utvrđene pravno relevantne činjenice, posljedično čemu i primjenu materijalnog prava za sad nije moguće utvrditi, što sve u žalbi osnovano ukazuje tuženik.

9. Žalbeni navod kako je sud dosudio tužitelju trošak postupka iako tužitelj do zaključenja glavne rasprave trošak nije tražio nije osnovan, međutim osnovan je žalbeni navod kako je prvostupanjski sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka pogrešno primijenio materijalno pravo i počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

10. Iz dokumentacije u spisu proizlazi da je prvi puta glavna rasprava u ovom predmetu zaključena 12. srpnja 2011. (list 123. i 124. spisa). Na navedenom ročištu prije zaključenja glavne rasprave tužitelj je zatražio trošak postupka i predao u spis troškovnik na iznos od 84.204,00 kn (list 126. spisa). Pobijanom presudom dosuđen je tužitelju trošak od 10.379,45 EUR / 78.204 kn (točka V. izreke) dok je u ostalom dijelu (bez navođenja iznosa) odbijen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška kao neosnovan (točka VI. izreke). Navodi iz obrazloženja točke 48. i 49. presude suprotni su sadržaju točke V. i VI. izreke presude. Uz sve naprijed navedeno pogrešno je prvostupanjski sud primijenio odredbu Tbr. 8.1. tarife kada je tužitelju

priznao trošak sastava podneska od 5. travnja 2007. u punom iznosu jer navedeni podnesak ne ulazi u krug podnesaka iz Tbr. 8.1. Tarife (odgovor na tužbu, prigovora protiv platnog naloga i obrazložen podnesak u kojem se odgovara na navode prigovora ili odgovora na tužbu ili se očituje na nalaze i mišljenja vještaka), nego predstavlja podnesak iz Tbr. 8. 3., za koji mu ne pripada naknada u punom iznosu.

11. Iz točke 48. obrazloženja presude proizlazi da je sud dosudio tužitelju trošak sastava tužbe u iznosu od 75.880,00 kn, uvećan za PDV od 23% (bez navođenja PDV-a u kunama). Iz sadržaja troškovnika proizlazi da je tužitelj za sastav tužbe zatražio trošak od 5.880,00 kn, dok je po osnovi PDV-a zatražio trošak od 19.404,00 kn. Dakle iz obrazloženja presude proizlazi da je tužitelju za sastav tužbe dosuđen daleko viši iznos od zatraženog. Osim toga priznati trošak po troškovniku daleko premašuje onaj naveden u izreci, a iz izreke (točke VI.) nije jasno za koji je iznos zatraženog troška tužitelj odbijen. Sve navedeno predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer je odluka o trošku nerazumljiva i proturječna.

12. Tužbeni zahtjev se odnosi na pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, odnosno Sporazuma od 5. ožujka 2003. (dalje: Sporazum) kojim je OSVIT građevinsko-zanatska zadruga ustupila ½ dijela nekretnina upisanih u z.k.ul.br. 25107 k.o. Grad Zagreb (koja se sastoji od z.k.č.br. 8304/8 u naravi voćnjak sa 185 čhv i z.k.č.br. 830479 u naravi voćnjak sa 182 čhv).

13. Iz dokumentacije u spisu proizlazi da među strankama nije sporno potpisivanje Sporazuma kao niti činjenica da je tužitelj dugovao tuženiku iznos od 204.166,97 kn.

14. U točki 39. obrazloženja presude prvostupanjski sud najprije navodi da je prednik tužitelja tuženiku dugovao iznos od 204.166,97 kn, a nakon toga tvrdi kako među strankama nije sporno da je tuženik predniku tužitelja dugovao iznos od 204.166,97 kn. Dakle iz obrazloženja presude nije jasno tko je kome dugovao navedeni iznos (na što u žalbi osnovano ukazuje tuženik), što predstavlja daljnju bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer su navodi iz obrazloženja presude suprotni dokumentaciji u spisu.

15. Iz obrazloženja presude proizlazi da (točka 37. obrazloženja) sud smatra kako je u ovom predmetu važno isključivo utvrditi je li radnja (Sporazum) poduzeta u posljednjih 10 godina prije otvaranja stečajnog postupka, je li poduzeta s namjerom da se oštete drugi vjerovnici te je li druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Navedeni stav prvostupanjskog suda je pogrešan iz slijedećih razloga:

16. Sama radnja potpisivanje Sporazuma za vrijeme blokade računa ne dovodi nužno do pobje radnje, jer ako je dužnik ovdje tužitelj za svoju činidbu (nekretninu na kojoj je temeljem Sporazuma izvršena predbilježeno pravo vlasništva) primio protučinidbu jednake vrijednosti koja je izravno ušla u njegovu imovinu, tada ne bi došlo do neposrednog oštećenja vjerovnika.

17. Osnovni pravno-zaštitni cilj pobijanja pravnih radnji je u stvaranju uvjeta za što potpunije namirenje ukupnosti vjerovnika, odnosno da se radi osiguranja što ujednačenijeg namirenja vjerovnika, zahvate pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka. Time se ostvaruje osnovno načelo stečajnog prava koje zahtijeva da se u stečaju svi vjerovnici namiruju istovremeno, skupno i razmjerno (načelo pariteta). Krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika. Teret dokazivanja osnovne relevantne okolnosti od koje se polazi kod pobijanja radnji u stečaju, a to je da su tom radnjom oštećeni ili pogodovani vjerovnici, snosi tužitelj (a ne tuženik kako to pogrešno smatra prvostupanjski sud), na što osnovano u žalbi ukazuje tuženik.

18. Za osnovano pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika potrebno je ispunjenje općih i posebnih pretpostavki. Stečajnim zakonom propisane su opće i posebne pretpostavke pobijanja, pri čemu, da bi zahtjev za pobijanje bio osnovan, opće pretpostavke moraju uvijek postojati. Stoga, dok se ne utvrdi jesu li ispunjene opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nije moguće ocijeniti osnovanost zahtjeva za pobijanje, čak i u slučaju da postoje posebne pretpostavke.

19. Odredbom čl. 127. SZ-a propisano je da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici, što je ovdje slučaj, mogu pobijati u skladu s odredbama Stečajnog zakona, s time da je s pravnom radnjom izjednačeno i propuštanje. Dakle, odredbom čl. 127. SZ-a utvrđene su opće materijalno pravne pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji. Riječ je o okolnostima koje moraju biti kumulativno spunjene da bi pobijanje bilo uspješno, bez obzira na razlog (osnovu ili posebne pretpostavke) pobijanja.

20. Opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika koje moraju biti ispunjene su: a) da je otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, b) da je prije otvaranja stečajnog postupka (uz određene izuzetke) poduzeta pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja, c) da je pobijana radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika te d) da se krajnji rezultat pobijanja mora očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika. Između pobijane pravne radnje i smanjenja imovine dužnika iz koje se mogu namiriti vjerovnici mora postojati uzročna veza, koja bi postojala ukoliko bi namirenje ukupnosti stečajnih vjerovnika bilo uspješnije da pobijana pravna radnja nije poduzeta. Oštećenje vjerovnika pretpostavlja da je pravnom radnjom, ekonomski gledano, smanjena mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika. Ukoliko se vjerovnici ne bi mogli bolje namiriti i kad pobijana pravna radnja ne bi bila poduzeta, takva pravna radnja kojom se doista smanjuje imovina dužnika ne bi bila pobojna. Teret dokazivanja da su pobijanom pravnom radnjom oštećeni vjerovnici je na tužitelju, a ne na tuženiku (što pogrešno smatra prvostupanjski sud). Dakle pogrešno je sud u odnosu na tuženika primijenjena pravila o teretu dokazivanja iz čl. 219. ZPP-a i čl. 221.a ZPP-a.

21. Prema navedenoj odredbi Stečajnog zakona, pobijati se mogu one pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka koje su proizvele određene

učinke, a to su: a) one radnje kojima se vjerovnici oštećuju - kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika, b) one radnje kojima se pojedinim vjerovnicima pogoduje - kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj i c) s pravnom radnjom izjednačeno je i propuštanje zbog kojeg je stečajni dužnik izgubio kakvo pravo ili kojim su protiv njega imovinskopravni zahtjevi bili zasnovani, održani ili osigurani. Nadalje, potrebno je da je pravna radnja koja je objekt pobijanja poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka i da se krajnji rezultat pobijanja očituje u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika (svrha pobijanja). Neispunjenje koje od navedenih općih materijalno pravnih pretpostavki ima za posljedicu odbijanje tužbenog zahtjeva.

22. Tužitelj je dokazao i sud pravilno utvrdio da su ispunjene dvije opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji odnosno da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad „Osvit“ građevinsko zanatska zadruga podnesen 31. siječnja 2005. i da je pravna radnja koja može biti predmet pobijanja poduzeta 5. ožujka 2003., prije otvaranja stečajnog postupka nad „Osvit“ građevinsko zanatska zadruga (27. srpnja 2005.), pa vjerovnik može zahtijevati pobijanje pravnih radnji dužnika na štetu vjerovnika temeljem pravila iz čl. 141. SZ-a. Međutim pogrešne su tvrdnje tužitelja iz odgovora na žalbu kako je činjenica blokade računa u vrijeme potpisivanja Sporazuma dovoljna da se radi o pobojoj pravnoj radnji.

23. Kako je tužba radi pobijanja pravnih radnji, stečajni pravni institut koji služi boljem namirenju stečajnih vjerovnika koji se namiruju tek nakon razlučnog vjerovnika, te vjerovnika stečajne mase to je tužitelj bio dužan dokazati da će se uspješnim pobijanjem takve pravne radnje bolje i više namiriti stečajni vjerovnici. Dakle, teret dokazivanja osnovne relevantne okolnosti od koje se polazi kod pobijanja radnji u stečaju je da su tom radnjom oštećeni ili pogodovani vjerovnici, je na tužitelju.

24. U obrazloženju presude prvostupanjski sud nije dao relevantne pokazatelje na koji način bi krajnji rezultat pobijanja utjecao na povećanje mogućnosti namirenja ukupnosti tužiteljevih vjerovnika. Nema podataka o tome u kom iznosu su priznate tražbine stečajnih vjerovnika, kolika je stečajna masa, jesu li nekretnine stečajnog dužnika opterećene razlučnim pravom i u kojem iznosu, hoće li se iz stečajne mase namiriti stečajni vjerovnici i u kojem iznosu. Dakle, samo na ovaj način bi se moglo utvrditi bi li se iz stečajne mase mogle namiriti tražbine svih vjerovnika, odnosno ima li potrebe za pobijanjem, i radi li se o oštećenju vjerovnika, što je u konkretnom slučaju izostalo.

25. Krajnji rezultat pobijanja pravne radnje je veća mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika. Ako bi se ostvarivanjem pobijanja pravne radnje u stečajnu masu vratila određena imovinska korist, ali se tom koristi ne bi namirili stečajni vjerovnici nego vjerovnici stečajne mase (troškovi postupka, dospjele obveze stečajne mase) tada se takva radnja ne bi mogla osnovano pobijati.

26. Stoga se u ovoj fazi postupka ne mogu ispitati tužiteljeve tvrdnje da su ispunjene sve opće i posebne pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji na štetu vjerovnika zbog namjernog oštećenja vjerovnika.

27. Slijedom navedenog, pobijana je presuda, kao i odluka o parničnim troškovima ukinuta i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje (čl. 369. st. 1. i čl. 370. ZPP-a).

28. Prvostupanjski će sud u ponovljenom suđenju otkloniti bitne povrede odredaba parničnog postupka na način upućen ovom odlukom, vodeći računa o uputama iz ovog rješenja i o ispitivanju relevantnih okolnosti. O tužbenom zahtjevu, sud će odlučiti pravilnom primjenom materijalnog prava nakon valjane ocjene izvedenih dokaza i zaključaka o odlučnim činjenicama. Presudu će obrazložiti u skladu s čl. 338. st. 4. ZPP-a (sumarno će izložiti zahtjeve stranaka, činjenice koje su iznijele i dokaze koje su predložile, bez suvišnog navođenja sadržaja, tužbe, odgovora na tužbu i sadržaja pojedinog podneska koje su stranke dostavile tijekom postupka).

29. Prilikom odlučivanja o troškovima postupka odluku će donijeti u okviru postavljenog zahtjeva za pojedinu stavku troška, vodeći pri tome računa da naknada iz Tbr. 8. t. 1. Tarife, pripada strankama samo za sastavljanje točno određenih podnesaka (odgovora na tužbu, prigovora protiv platnog naloga i obrazloženih podnesaka u kojima se odgovara na navode prigovora ili odgovora na tužbu ili se očituje na nalaze i mišljenja vještaka), dok za sastav svih ostalih podnesaka stranke imaju pravo na naknadu po Tbr. 8.3. Tarife.

Zagreb, 3. svibnja 2023.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Dokument je elektronički potpisan:
Dubravka Zubović

Vrijeme potpisivanja:
01-08-2023
09:01:33

DN:
C=HR
O=VIŠOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.07=#0C119641544852D3937333430333536363139
OU=Signature
S=Zubović
G=Dubravka
CN=Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30858-bf31b**

Kontrolni broj: **0df28-52bc9-a681b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.